

FOTOS: POVL KLAUSEN

Omkring 700 dyr ligger begravet ligesom Ginger på Tierfriedhof lidt uden for Flensburg.

Vuffers sidste hvilested

Dyrekirkegård.

Ronald C. Leehr er indehaver af den eneste tyske dyrekirkegård nord for Kielerkanalen. Mange tager den lange tur til Tierfriedhof lidt uden for Flensburg.

VES/FLENSBORG. »Du fehlst uns so«.

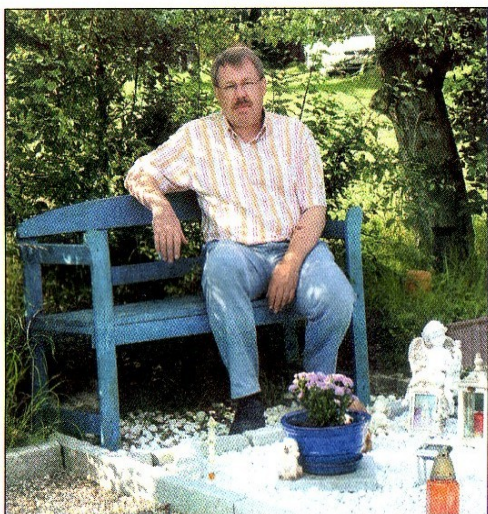
Ordene står på en gravsten, og lige ved siden af den står Josef Ott og tænker på sin elskede hund Chiko, som døde den 14. april 2001. Josef Ott er 79 år og kommer hen til det sted, hvor Chiko hviler, næsten hver eneste dag undtagen søndage. Et godt stykke vej, da Josef Ott og hans kone Jutta lever i Husum, mens dyrekirkegården (Tierfriedhof Flensburg-Wees) ligger øst for Flensburg.

- I dag er jeg alene. Jeg plejer at tage afsted derhjemme klokken 6.12, stiger om i Flensburg og kommer så herud. Klokken 12.45 plejer jeg at være hjemme igen, siger Josef Ott.

Det er kun aftaler som f.eks. et lægebesøg, som kan holde ham væk fra dyrekirkegården.

Gravstedet er vældig flot, i det hele taget er gravstederne rundt omkring pænt vedligeholdet og fyldt med minder og fine blomster.

Det er indehaver af Tierfriedhof Flensburg-Wees, Ronald Leehr, der tager sig af det 5200 kvadratmeter store areal,

Indehaver Ronald Leehr fandt sit drømmejob i slutningen af 2005.

hvor der siden 1996 er blevet begravet omkring 700 dyr som hunde, katte, fugle og marsvin.

Sammenlignet med de mange dyr, der findes i de små hjem, findes der kun få dyrekirkegårde.

- Vi er den eneste i Tyskland nord for Kielerkanalen. Der er omkring 100 i hele Tyskland, fortæller Ronald Leehr. Pladsen har fungeret som begravelsessted for dyr siden 1996. Ronald Leehr overtog stedet den 1. december 2005.

En drøm

- For mig var det en drøm, der gik i opfyldelse. Jeg har forskellige uddannelser på det tekniske område, men det var efterhånden alt for stressende. Jeg ville skifte branche, inden

jeg faldt om, så jeg tog en uddannelse inden for humanbegravelse. Da chancen for at overtage pladsen her kom, greb jeg den, siger Ronald Leehr.

Han indrømmer, at mange ikke kender til, at man kan få sit elskede dyr begravet på den måde. Han skønner, at kun én procent vælger at få deres husdyr begravet på en dyrekirkegård, mens to procent finder en anden løsning på begravelsen. Ifølge Leehr lander langt den størstedel af dyrene i det nordligste Tyskland i Tierkörperverwertung i Jagel, for eksempel efter at de er blevet aflivet af dyrlægen.

På Tierfriedhof, som kun ligger få hundrede meter væk fra B 199, har han at gøre med vidt forskellige kunder.

- Der er Hartz IV-modtagere, ligesom der er millionærer. Og der er meget små børn, ligesom der er ældre mennesker helt op til 95 år, siger Ronald Leehr, der sågar har en syv meter lang slange liggende begravet under jorden.

Da han er uddannet inden for human begravelse, kan han betragtes som ekspert, der er i stand til at sammenligne kirkegårde for mennesker og dyr.

- Jeg kender ikke til en eneste med en plads her, som ikke kommer jævnligt. Og de kommer helt fra Skagen, Luxembourg, Hagen og Berlin, understreger Ronald Leehr.

Disse mennesker er parat til at køre en lang vej for at sørge over deres elskede dyr. Når man går og kigger rundt på Tierfriedhof, får man et godt indtryk af, at folk gør sig stor umage for at holde det i orden. Gravstederne har ofte forskellige minder som billeder af hunde, hjerter, der er blomster, og på skrift står der eksempelvis »In ewiger Liebe«. Ronald Leehr har en forklaring på, hvorfor dyreejerne gør så meget ud af dyrenes sidste hvilested.

- Mennesker har et helt andet forhold til deres dyr. Et dyr taler ikke imod, og for mange er dyr en utrolig hjælp og støtte i situationer, når der er brug for trøst, forklarer Ronald Leehr.

Han oplyser, at det siden 2002 ikke længere uden videre er muligt at begrave sit dyr hvor som helst eller i egen have.

Men at mennesker i det hele taget synes bedre om begravelsesmuligheden på en Tier-

Josef Ott besøger Chikos gravsted næsten hver eneste dag.

friedhof, skyldes ifølge Leehr noget helt andet.

- Det kan blive et problem for vedkommende, når de kommer ud i deres have og hele tiden bliver mindet om deres dyr. Det kan føre til, at de ikke længere benytter sig af haven, forklarer han.

Servicesen i Tierfriedhof Flensburg-Wees rækker langt udover rådgivning inden for de forskellige begravelsesformer, som man kan læse nærmere om på www.tierfriedhof-flensburg.de

- Jeg er også klar med hjælp længe inden dyrenes død. For mange er det svært at komme sig over dyrets død, så ligeledes kan jeg kontaktes for

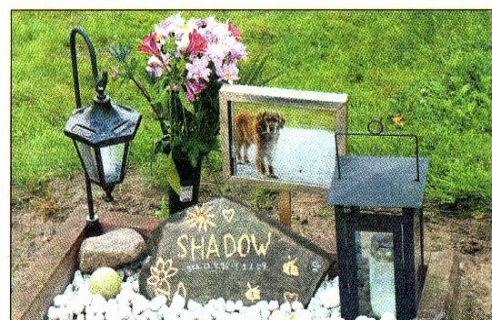
hjælp længe efter døden. Jeg står til rådighed hver eneste dag - for døden kender ingen tidspunkter, siger Ronald Leehr.

Josef Ott har haft to hunde, som tilsammen blev over 30 år. Han og hustruen Jutta skal ikke have en ny hund.

- Nej, jeg har efterhånden svært ved at gå, og hunde skal jo ud at løbe, forklarer Josef Ott.

Klokken er omkring 10. Efter at have siddet lidt kommer han langsomt hen til Chikos gravsted en sidste gang den dag for at sige farvel. Så går han væk. Men Josef Ott skal nok komme igen. Marc Reese

mr@fla.de

Minder, blomster og lys ses på mange af de utroligt plejede gravsteder.